चलेगतेचारुरमणीये कुंडले यस्मात् तच्चलचारुकुंडलं ॥१६८॥ कुंभकर्णशिरइति ॥ कुंडलाभ्यामलंकृतं विनाकृतं ॥ अलंभूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकमित्यमरः ॥ कुंभकर्णस्यशिरः ॥ अरात्रौ प्रातःकाले आदित्येउदिते गगनमध्यस्थचंद्रमाइव निष्प्रभंभातीत्यर्थः ॥ अयंश्लोकःप्रक्षिप्तइतिबहवः॥६९॥ उच्चंप्राकारं लंकायाइतिशेषः शिरः कर्तनवेगोत्थितं लंकायांपपात ॥ देहस्तु कर्तनवेगविलुंठन्समुद्रेपपात पतितं॥यद्यपि तंब्रह्मास्त्रेणसौमित्रिर्ददाराद्रिवरोपमं॥सपपातमहावीरोदिव्यास्त्राभिहतोरणे ॥ तंदृष्ट्वा

सतन्महापर्वतकूटसन्निभंसुवृत्तदंष्ट्रंचलचारुकुंडलं॥ चकर्तरक्षोधिपतेःशिरस्तदायथैववृत्रस्यपुरापुरंदरः॥१६८॥कुंभकर्णशिरोभातिकुंडलालंकृतंमहत्॥ आदित्येभ्युदितेरात्रौमध्यस्थइवचंद्रमाः॥६९॥तद्रामबाणाभिहतंपपातरक्षःशिरःपर्वतसन्निकाशं॥ बभंजचर्यागृहगोपुराणिप्राकारमुच्चंतमपातयच्च ॥ ७० ॥ तच्चातिकायंहिमहत्प्रकाशंरक्षस्तदातोयनिधौपपात ॥ ग्राहान्परान्मीनवरान्भुजंगमान्ममर्दभूमिंचतथाविवेश ॥ ७१ ॥ तस्मिन्हतेब्राह्मणदेवशत्रौमहाबलेसंयतिकुंभकर्णे॥ चचालभूर्भूमिधराश्चसर्वेहर्षाच्चदेवास्तुमुलंप्रणेदुः॥ ७२ ॥ततस्तुदेवर्षिमहर्षिपन्नगाःसुराश्चभूतानिसुपर्णगुह्यकाः॥ सयक्षगंधर्वगणानभोगताःप्रहर्षिताराममपराक्रमेण॥ ७३ ॥ ततस्तुतेतस्यवधेनभूरिणामनस्विनोनैर्ऋतराजबांधवाः॥ विनेदुरुच्चैर्व्यथितारघूत्तमंहरिंसमीक्ष्यैवयथामतंगजाः ॥७४॥ सदेवलोकस्यतमोनिहत्यसूर्योयथाराहुमुखाद्विमुक्तः॥ तथाव्यभासीद्धरिसैन्यमध्येनिहत्यरामोयुधिकुंभकर्णं॥ १७५॥

वृत्रसंकाशंकुंभकर्णंतरस्विनं॥ गतासुंपतितंभूमौराक्षसाःप्राद्रवन्भयादितिमहाभारतोक्त्या लक्ष्मणतःकुंभकर्णवधःप्रतीयते तथापि नविरोधः॥रामलक्ष्मणाभ्यांमिलित्वा तद्वधकरणात् ॥ अतएवपूर्वंलक्ष्मणानुचरइत्यत्रलक्ष्मणसहितइतिव्याख्यातं प्राधान्यात्त्वत्रमस्यैवतद्धंतृत्वोक्तिः ॥ लक्ष्मणसाहित्येनहननात्तु व्यासोलक्ष्मणस्यहंतृत्वमुक्तवान् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥७३॥ भूरिणा महता ॥ ७४ ॥ देवलोकस्य आकाशस्य मध्येइतिशेषः ॥ व्यभासीत् विशेषेणभातिस्म ॥ १७५॥